

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

576. Qualiter ad hoc, ut unica solutio constituat pensionarium in quasi possessione exigendi, ea solutio facta probari debeat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

temporibus, utique ex solutione per ipsum facta inducitur quasi possessio; cum factum mandatarium sit factum mandantis, juxta *c. qui per alium. de reg. ju. in 6. secus*, si censetur non habere mandatum. *Lott. cit. q. 38. n. 163. & 164.* Habere autem illum mandatum, ex eo, quod fidejussor sit titulari debitore, tantum aliquando à Rota, ait *Lott. n. 165.* Et illum fidejussorem esse, absque tamen beneficio discussionis, teneri à Jason. Barth. Sorino ait *n. 169.* Verum tamen nec fidejussorem habere mandatum de solvendo, *n. 170.* ait, teneri ab ultramontanis, quibus consentiant Burrio & Fulgos. qui etiam dicat; contrariam sententiam esse magnum & communem errorem glossarum & DD. E contra campforem non esse fidejussorem, sed verum constitutorem cum mandato expreso debitoris, eodemque tempore esse constitutorem & mandatarium, mandatumque eo ipso datum illi in specie ad solvendum, quod debitor passus est, quin imò in pacto efficit, ut ille veluti campfor constitueret; cum onus solvendi nequeat separari à constitutore, tradit *Lott. n. 176.* vide eundem de his pluribus *num. seq.*

Questio 576. Qualiter ad hoc, ut unica solutio constituat pensionarium in quasi possessione exigendi, ea solutio facta probari debeat?

Respondeo primò: ut hic effectus possessionis producat, factum solutionis debere esse liquidum, & nullam pati turbiditatem. *Lott. cit. q. 38. n. 114.* Hinc

2. Respondeo secundò: probari debet concludenter per plenas probationes, maxime, si agatur contra successorem, qui pensioni non consensit. *Ventrigl. cit. §. 2. n. 63.* citans Marant. *controv. p. 4. resp. 39. & seq. proinde*

3. Respondeo tertio: confessio titularis prædecessoris, vel etiam administratoris non probat solutionem contra successorem, *Ventrigl. ibid.* citans Gratian *discep. for. c. 113. n. 49.* *Lott. n. 115.* Adeoque licet regulariter quietantia seu instrumenta, in quibus continetur facta solutio, probent solutionem, id tamen non intelligitur, seu non procedit, nisi quando facta seu data sunt ipsimet, contra quem agitur; hoc enim casu indistinctè hac ratione probatur solutio ob implicitam confessionem illius super facta solutionis. *Ventrigl. n. 64.* *Lott. n. 116.* secus, si agitur contra illius successorem, nimirum si pensionarius confessus est in quietantia seu instrumento dato prædecessori, se ab eo recepisse pensionem, talis simplex quietantia non probat contra successorem, seu modernum titolarem.

4. Respondeo quartò: tunc demum etiam contra successorem probabit concludenter quietantia seu instrumentum, si contineat seu importet veram ac naturalem numerationem pecuniæ. Uti eam continebit, si notarius in eo dicat, coram se & testibus solutum fuisse, seu pecunias pensionis solvendæ gratiâ numeratas, ac datas pensionario *Lott. n. 117.* & ex eo *Ventrigl. n. 64.* juxta *Rot. in Calaguritan. pens. 17. Jun. A. 1624.*

5. Respondeo quinto: sufficienter quoque probabunt quietantia, si aliunde sufficienter administrata sint. Sufficiens autem pro hoc adminiculum erit rei verisimilitudo v. g. concurrentibus hiis: præexistens reservatio, promissio de solven-

do, & quantitas non levis, quam se recepisse in quietantia confitetur pensionarius; cum verisimile non sit, quempiam factum, se recepisse egregiam quantitatem pecuniarum, hac ratione, si eam quantitatem non recepisset, & tamen asseruisset, se eam recepisse, jactando suum, nimirum amitendo seu resignando tali suâ falsâ confessione in dictam quantitatem. *Lott. n. 119. & 120.*

6. Respondeo sexto: si agatur ad alium quoque effectum, quam dictæ quasi possessionis & mentionis, puta, ad evitandum onus justificandi gratiam contra successores ex possessione longissima 30. annorum, quæ facit præsumi gratiam justificatam, hoc jure utimur, ut probatis extremis mediâ præsumantur, ac ita continuatio in exactione probetur. *Lott. n. 121. & 122.* citans Alciat. *de præsump. reg. præsump. 21. n. 11.* & *Rotam. in Bonon. pens. 17. Maii. 1593.*

7. Respondeo septimò: schedula quoque bancaria in ordine ad acquirendam possessionem exigendi sufficienter probat factum solutionis, si à tergo illius appareat, aliquam quantitatem solutam, saltem junctis administratis; nimirum ex præcedente pacto de dando schedulam bancariam ex ipsa reservatione, correspondentia quantitatis solutæ ex temporis & rei verisimilitudine, præcipue ex stylo mercatorum, & hujusmodi. *Lott. n. 152.* Quamvis autem addat idem *Lott. n. 159.* hæc adminicula minime esse præcisè necessaria; cum, quod facta fuerit solutio, satis justificetur ex sola confessione mercatoris solventis facta contra se, seu facta in ejus præjudicium; attamen subjungit *n. 161. & 162.* quia confessio campforis non est confessio debitoris, nec propterea attendatur in præjudicium debitoris, si pensionarius contraverteret solutionem, aliud respondendum esse, nimirum requirit præter illam confessionem & cetera adminicula.

Questio 577. An, & qualiter in visatarum solutionum acquisita illa quasi possessio exigendi pensionem præscriptione decennali amitti possit?

Respondeo: videri, quod non. *Lott. cit. q. 38. n. 216.* nam primò, cum in istiusmodi incorporalibus non secus ac in corporalibus locus sit duplici possessioni, naturali scilicet & civili, & possessio semel per exercitium acquisita præsumatur semper continuata, adeoque non intret consideratio lapsus alicujus temporis decennii, vel etiam vicennii. *Lott. cit. q. 38. n. 211. & 212.* titularis excipiens de præscriptione contra pensionarium, prius probare deberet, possessionem illam naturalem fuisse amissam aliter quam ex lapsu temporis, nimirum probando pensionem fuisse semel petitam, & titulari eam negasse; quia illa denegatio intenta est ad spoliationem naturalis possessionis. *Lott. n. 213. & 214.* Posito autè, quod naturalis fuerit amissa, licet amissa quoque videatur & civilis, si pensionarius per decennium acquivisset illi negationi solutionis; cum sic non petendo abjecerit etiam animum possidendi. *Lott. n. 215.* Verum tamen adhuc hanc exceptionem præscriptionis à Rota consuevit rejici ait *Lott. n. 216.* eò quod, ut fit locus amissioni possessionis civilis per lapsum talis decennii, exigatur, ut possessio naturalis per alium fuerit occupata; hoc autem male applicetur his terminis, ubi ad est simplex denegatio solutionis facta à titulari & cum non detur terminus habilis, nimirum ut tertius